

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Професійний розвиток педагога

Матеріали науково-практичної Інтернет-конференції

*"Сучасний вчитель початкових класів:
традиції та інновації"*

23-24 грудня 2014 року

Рівне
Видавець О.Зень
2014

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П – 84

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 28 листопада 2014 р.)

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Сілков Валерій Васильович – кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного факультету РДГУ;

Колупасва Тетяна Євстафіївна – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки початкової освіти РДГУ;

Бричок Борис Павлович – кандидат педагогічних наук, професор;

Шевців Зоя Михайлівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Бричок Світлана Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Яковишина Тетяна В'ячеславівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Боровець Олена Віталіївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Гудовсек Оксана Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Мищенко Оксана Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент.

Веремчук Алла Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Рецензенти:

Невмержицька Олена Василівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри порівняльної педагогіки та методики викладання іноземних мов Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної і соціальної педагогіки та управління освітою Рівненського державного гуманітарного університету

Професійний розвиток педагога. Матеріали науково-практичної Інтернет-конференції “Сучасний вчитель початкових класів: традиції та інновації” – Рівне: О.Зень, 2014.- 246 с.

ISBN 978-617-601-104-0

У матеріалах науково-практичної інтернет-конференції подаються статті викладачів та студентів Рівненських вищих навчальних закладів, статті та конспекти навчальних занять вчителів загальноосвітніх шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Матеріали розраховані на викладачів, вчителів та студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

*За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.
Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.*

ISBN 978-617-601-104-0

© Автори статей, 2014

це взаємодія, взаємозв'язки, взаємозумовленість літературних понять між собою. Наприклад, учневі неможливо ґрунтовно зрозуміти поняття *автор*, якщо він не усвідомив зміст понять *тема, ідея, герой, мова художнього твору, сюжет* тощо.

Художній твір є основою сучасного уроку читання, організація роботи з яким є складною справою для кожного педагога. Це зумовлено тим, що в кожному класі впродовж навчального року діти ознайомлюються з творами різними за жанром, за обсягом, складністю, що потребує від учителя творчого підходу.

Враховуючи художній жанр, особливості сприймання учнями певного віку, вчитель має вибрати такі види роботи над текстом, які б допомогли зрозуміти прочитане, уявити, засвоїти предмети і явища, картини в тому порядку й повноті, як прагнув того автор, подивитися на речі його очима, мислити його думками, переживати разом з ним, тобто дати дитині змогу виявити власний емоційно-естетичний відгук на зображене.

Різноманітна тематика текстів у "Читанках" подана різножанрово: оповіданнями, віршами, казками, байками, нарисами, легендами, переказами різних авторів. А тому учнів варто учити працювати з такими текстами, творчо сприймати їх, а також виховувати в молодших школярів художній смак, **інтерес** до читання.

Далі розглянемо як у ході здійснення окремих **видів аналізу** знаходять свою реалізацію навички **розумової** роботи, які й зумовлюють розвиток **образного та логічного мислення**. Систематично зміцнюючись і розвиваючись, літературний інтерес стає основою позитивного ставлення до навчання, має пошуковий характер. Під його впливом у дитини постійно виникають питання, відповіді на які він сам постійно і активно шукає. При цьому пошукова діяльність школяра відбувається з захопленням, він відчуває емоційний підйом, радість від успіху.

Пізнавальний інтерес спрямований не тільки на процес пізнання літератури, але і на читацький результат, а це завжди пов'язано з прагненням до мети, з реалізацією її, подоланням труднощів, з вольовим напруженням і зусиллям. Інтерес до читання, як і будь-яка риса особистості розвивається і формується в діяльності, і передусім у процесі літературного аналізу. Тому глибоко продуманий відбір змісту літературного матеріалу, показ авторського багатства, укладеного в біографічних знаннях, є важливою ланкою активізації інтересу до читання.

Інтерес збуджує такий біографічний матеріал, який є для учнів новим, невідомим, вражає їх уяву, змушує дивуватися. Так, для уроків літературного читання доцільною є емоційна партитура творів, з цікавими біографічними відомостями про автора.

З огляду на розвиток у дітей молодшого шкільного віку образного та логічного мислення, доцільно під час аналізу літературних творів використовувати завдання, розраховані і на поглиблене усвідомлення тексту, і на розумовий розвиток. Такими орієнтовними завданнями до опрацювання тексту можуть бути : --*Поділіть оповідання на частини за поданими заголовками. -Складіть план. -Прочитайте вибірково за планом. -Перекажіть стисло за планом. -З'ясуйте композиційну структуру тексту. -Складіть опис за ілюстраціями. -Складіть розповідь за діафільмом. -Доберіть заголовок. -Знайдіть в тексті слова, які передають швидкість зміни подій. -Вибірково перекажіть один з епізодів. -Зробіть творчий переказ (письмово). -Перебудуйте діалоги у розповідну форму. -Складіть порівняльні характеристики дійових осіб. -Створіть власне судження. -Зіставте дійових осіб з іншими героями.*

Ігрова діяльність сприяє якісним змінам у психічному та розумовому розвитку. Під час гри у ході аналізу літературного твору на уроці читання забезпечуються для цього певні умови : зникає напруга, скованість, настороженість учнів; виникає потреба в оволодінні специфічними рухами, мімічними і пантомімічними засобами вираження свої почуттів, активізується мислення, розвивається координація, зосередженість, увага, пам'ять.

Отже, аналіз літературного твору на уроці читання – це активна діяльність, уміння, якого потрібно навчати. З одного боку, він базується на умінні молодших школярів мислити, з іншого – впливає на якість сприймання.

Тому, глибокий, адекватний, кваліфікований *аналіз* літературного тексту зумовлює незворотній процес *розвитку образного та логічного мислення*, його виявлених процесів узагальнення, систематизації, виокремлення, тобто всього того, що є здоровою основою для повноцінного сприймання твору літератури, фундаментом формування самостійного читача, справжнього поціновувача літератури.

Список використаних джерел

1. Державний стандарт освіти. Словесність. Читання // Поч. школа.- 2001.-№1.- С.
2. Волошина Н.Й., Пасічник Є.А., Скрипченко Н.Ф., Хропко П.П. Концепція літературної освіти // Поч.школа.- 1994.-№ 3.- С. 24-29.
3. Румянцева Э. М. Анализ художественного произведения в аспекте жанра // Пути анализа литературного произведения. – М., 1981. – 230 с.
4. Костюк Г. С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості. – К.: Радянська школа, 1989. – 608 с.
5. Фролова К. П. Аналіз художнього твору. – К.: Радянська школа, 1975. – 234 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНО ДЕЗАДАПТОВАНИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

*Сілкова Ельвіра Орестівна,
старший викладач, кафедра математики та методики викладання,
Рівненський державний гуманітарний університет
Ковальчук Руслана Олегівна,
студентка 4 курсу, педагогічний факультет,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Постановка проблеми. Забезпечення належного рівня шкільної математичної освіти набуває нині особливої актуальності. Це обумовлено, насамперед, тим, що на сучасному етапі розвитку суспільства дедалі більше спеціальностей потребують високого рівня математичної освіти, а відтак розширюється коло школярів, для яких математика стає професійно значущим предметом. Навчити учнів застосовувати набуті математичні знання на практиці є одним із найважливіших завдань сучасної освіти. Математику завжди вважали і вважають одним із найскладніших навчальних предметів, але її особлива роль у розвитку мислення, формуванні компетентності особистості неocenна.

Спостереження за школярами дають можливість твердити, що для багатьох учнів визначальним чинником вивчення математики є її загальноновизнана роль у житті та інших науках. Але, як відомо, практично в кожному класі завжди є учні, навчання і виховання яких представляє особливу складність для вчителя. За результатами досліджень, вже у початкових класах нараховується 25-30% дітей з різними проявами шкільної дезадаптації.

Шкільна дезадаптація – результат порушення пристосування (адаптації) дитини до тих чи інших умов шкільного середовища. Учневі не під силу впоратися з труднощами у навчанні та спілкуванні з однолітками та вчителями, внутрішніми душевними проблемами і тим самим допомогти самому собі піднятися на нову сходинку психологічного досвіду, стати трохи дорослішим. Якщо батьки й педагоги не звернуть на це увагу, шкільна дезадаптація може призвести до педагогічної занедбаності, невротичних розладів, відмови відвідувати навчальний заклад та ін.

Виділяють декілька видів дезадаптації, до яких призводять нерозв'язані шкільні проблеми: інтелектуальна дезадаптація – порушення або відставання в розвитку пізнавальної сфери дитини (прогалини у знаннях, «відсутній», несвідомий погляд на уроці, низькі оцінки, низька пізнавальна мотивація і активність, негативне ставлення до навчальної діяльності тощо); поведінкова дезадаптація – невідповідність поведінки дитини правовим і моральним нормам (агресивність, асоціальна поведінка); комунікативна дезадаптація – ускладнення в спілкуванні з однолітками та дорослими; соматична дезадаптація – відхилення у здоров'ї дитини; емоційна дезадаптація – емоційні труднощі, тривоги й переживання з приводу проблем, пов'язаних з школою [7, с.59].

Активне дослідження феномену дезадаптації спонукало нас до виявлення та обґрунтування окремих способів навчання і виховання «особливих» учнів, шляхів подолання цього негативного явища на уроках математики.

Аналіз останніх досліджень. Дезадаптаційні проблеми, що ускладнюють розвиток і соціалізацію дітей, стали об'єктом наукової уваги порівняно недавно. В практиці виховання існує багато термінів, які позначають соціально дезадаптованих дітей: проблемні, «неправильні», «нестандартні», недисципліновані, важкі, педагогічно занедбані, важковиховувані з відхиленням в поведінці, схильні до правопорушень, соціально запущені і т.д. Дуже часто ці терміни вживаються як синоніми; деякі автори розрізняють їх за рівнем наростання соціальної дезадаптації.

У науковому обігу педагогічної думки XIX ст. поняття «важкі діти» було вперше вжите для позначення дітей з чітко вираженими фізичними вадами. Проблема «важких» дітей досліджували педагоги, лікарі, криміналісти та соціологи (Л.Вигощкий, П. Блонський, В.Кашченко, Г. Мурашов).

У 30-і роки минулого століття відомий педагог-дослідник П.Блонський відмічав, що поняття «важкий учень» можна вживати і в об'єктивному і в суб'єктивному розумінні. З об'єктивної точки зору важкий учень – такий, по відношенню до якого робота вчителя виявляється малопродуктивною. З суб'єктивної точки зору важкий учень – такий з яким вчителю обтяжливо займатися, який вимагає від вчителя багато уваги [1, с.8]. Слушною є думка А.Грабова, який підкреслював, що поняття «важкі діти» є одним із неформальних педагогічних понять: «Для одних – це невстигаючі діти, малообдаровані; для інших – це діти з нехарактерними для шкільного середовища настановами або з різко вираженою індивідуальністю, яка нерідко знаходиться між здоров'ям та хворобою» [5, с.42]. Інший дослідник, доктор педагогічних наук, у минулому вчитель і директор школи для «важких дітей» Є.Костяшкін до категорії «важковиховуваних дітей» відносив: психоневротиків, педагогічно занедбаних та тих, які мають вади в розумовому розвитку [5, с.46-47].

На сучасному етапі розвитку психолого-педагогічної думки вчені та практики до групи «важких» і далі відносять дітей різних категорій. Це і діти з яскраво вираженими здібностями, яких звичайно називають обдарованими; і діти, які мають певні проблеми: гіперактивну дитину теж можна вважати «важкою».

Аналіз сучасного стану розроблення проблеми свідчить, що питання організації процесів навчання та виховання соціально дезадаптованих школярів вивчено недостатньо. Особливо складно організувати навчальну діяльність з такими учнями на уроках математики, яка, виходячи зі специфіки предмета, який оперує мовою цифр, формул, аксіом, теорем, є особливою. Знайдені тільки принципові напрямки вирішення цієї проблеми, але подальше їх вивчення, удосконалення та реалізація їх безпосередньо на практиці ще мають бути здійснені.

Формулювання цілей статті. З огляду на це ставимо за мету визначити: найпоширеніші категорії соціально дезадаптованих школярів, робота з якими, як правило, викликає труднощі у багатьох вчителів в процесі навчання математики; особливості поведінкових реакцій таких дітей на уроках математики; ефективні способи організації навчально-пізнавальної діяльності дезадаптованих учнів на уроках математики та методи виховного впливу на них.

Виклад основного матеріалу дослідження. Повноцінне навчання математики має за мету не лише здобуття учнями ґрунтовних знань, але й формування у них вміння застосовувати знання творчо, нестандартно, постійно поповнювати систему знань; знаходити оригінальні методи, способи, прийоми розв'язування завдань і проблем; критично оцінювати результати своєї діяльності [6, с.2]. Однак, рівень навчальних досягнень у кожного учня класу різний: одні засвоюють навчальний матеріал без проблем, робота з іншими - викликає у вчителя труднощі і займає багато часу. Серед «проблемних» дітей можна виділити наступні категорії.

♦ **Діти з «хворобливою» реакцією та діти з підвищеною емоційною збудливістю.** Ця дитина може заплакати у відповідь на зауваження, а може грубо відповісти на нього чи з викликом поводитися на уроках та вдома.

Рішення: 1. У мові вчителя, що особливо працює з молодшими школярами, неприпустимі слова: "ти повинен", "ти не можеш", "це обов'язково треба"; замість цього бажано використовувати вираження типу: "давай спробуємо", "зробимо, якщо хочеш", "ти можеш навчитися цьому". 2. У жодному разі не проводьте порівняння між дітьми. Кожна дитина – неповторна особистість. Порівнювати дитину можна тільки з нею ж самою, беручи до уваги її ж дії. Наприклад: «Сьогодні ти вивчив урок набагато краще, ніж минулого разу». 3. Формувати особистісні характеристики учнів вчителю математики допомагають текстові задачі, складені на принципах загальнолюдських моральних норм: допомоги один одному, милосердя, доброзичливості. 4. Підкріплюйте дії дитини, похваливши її [3, с.4].

♦ **Обдаровані діти.** Обдарована дитина сама заявляє про себе, тим самим ускладнюючи життя консервативних дорослих. Однією з причин низької успішності обдарованих дітей може бути відсутність у них навчальної мотивації (якщо в однокласників значно нижчий рівень інтелекту, обдарованій дитині нецікаво поряд з ними).

Рішення: 1. Учителеві в роботі з обдарованою дитиною необхідно виділити її сильні та слабкі сторони, створити таку програму, яка відповідає її вимогам. 2. Обдарована дитина, яка навчається в середньостатистичному класі, повинна мати можливість спілкуватися з настільки ж розвиненими однолітками [3, с.4].

♦ **Діти з розладами регуляції навчальної діяльності: гіперактивні та гіпоактивні діти.** Дитину можна вважати гіперактивною, якщо вона: перебуває в постійному русі і не може себе контролювати; не реагує на заборони; швидко і багато говорить, перебиває, не може дослухати до кінця те, що їй говорять; неконтрольовано агресивна; страждає на порушення сну, кишкові розлади, алергію.

Рішення: 1. Для того, щоб уроки математики були ефективними уже через 15-20 хвилин такої дитині необхідно змінити форму діяльності на уроці. У жодному разі не можна гіперактивну дитину садити за останню парту, оскільки вона випадатиме з поля зору вчителя, над нею буде втрачено контроль, що матиме негативні наслідки. 2. Такі діти просто фізично не можуть сприймати монолог вчителя, тому розгляд теоретичного матеріалу потрібно супроводжувати ілюстраціями його застосування у простих ситуаціях. У таких дітей потрібно вимагати «проговорювати» свої дії, озвучувати хід своїх думок. 3. Вправи та задачі з математики потрібно добирати відповідно до їх можливостей, щоб вони мали змогу відпочити, змінити вид діяльності. 4. Гіперактивні діти не сприймають покарань та заборон, зате чудово реагують на похвалу. Саме тому їх частіше треба хвалити за успіхи навіть незначні [3,с.5].

Гіпоактивна дитина може відмінно впоратися з домашнім завданням з математики і при цьому контрольну роботу з цього ж предмета написати незадовільно. Причина проста – під час виконання завдання в класі дитина зазвичай нервує і хвилюється, а вдома, у звичній та спокійній обстановці, розслаблюється і успішно зосереджується на роботі.

Рішення: 1. У роботі з гіпоактивною дитиною вчителю математики варто замінити деякі усні завдання на письмові, продовжити час на їх виконання. У роботі з ними потрібно уникати виконання вправ на час, швидкість. Не будуть зайвими і творчі завдання, які учень виконуватиме вдома. 2. Потрібно допомагати розвивати математичні здібності. Обов'язково підбадьорювати, відзначаючи її досягнення [4,с.2].

♦ **Діти з відставанням в інтелектуальному розвитку та достатніми передумовами навчуності.** Зазвичай це – педагогічно занедбані діти. Для них є характерним недостатній розвиток мислення і мовлення, звуженість та обмеженість знань і уявлень про світ.

Рішення: 1. Під час роботи за такими учнями виправдовують себе форми роботи в групах. 2. Потрібно уникати несподіваних запитань та не вимагати швидкої відповіді.

♦ **Діти зі зниженою навчуністю.** Так називають дітей із затримкою психічного розвитку. Причиною відставання є наслідки ускладнень внутрішньоутробного розвитку, перенесених неврологічних захворювань, травм, спадкових вад тощо.

Рішення : 1. Кожне складне завдання чи вправу з математики треба дрібнити на більш прості й допомагати учневі перейти від одного до іншого. Знову ж таки не слід забувати про індивідуалізацію навчального процесу. 2. Слід проводити роботу з використання системи підказок. До певного рівня задач створюється система підказок декількох рівнів. Система підказок підштовхує напрям думок в тому чи іншому руслі, змушує дитину брати активну участь в розв'язанні задачі, створює ситуацію успіху – це набагато корисніше, ніж звичайне споглядання за розв'язанням задачі вчителем [2,с.42]. 3. Помітивши у дітей ознаки втомлюваності, вчитель повинен включити в урок елементи цікавої математики (задачі- жарту, задачі- загадки тощо). Особливо цікавими для них є ігрові моменти в процесі навчання. 4. Якщо дитина зневірилась у собі, знайдіть доступний для неї рівень задач і, якщо вона не може вийти із глухого кута, організуйте її діяльність.

Висновки. Таким чином, шкільна дезадаптація призводить до втрати дитиною навчальної мотивації, конфліктності у спілкуванні з вчителями та однолітками, домінування негативного емоційного напруження. Оскільки математика визнається одним із найскладніших предметів, то відповідно і робота з проблемними учнями повинна організуватися з урахуванням специфіки цього навчального предмету. Від умінь вчителя співвіднести відомі методи, засоби та форми навчання з індивідуальними особливостями проблемних дітей залежить ефективність проведення уроку математики та успішна адаптація дитини до умов навчальної діяльності.

Список використаних джерел

1. Важковиховуваність: сутність, причини, реабілітація: навчальний посібник для соціальних педагогів та практичних психологів освітніх закладів / за ред. О.М.Полякової. – Суми: Університетська книга, 2009. – 346с.
2. Кондратьєва Л.І. як підтримати інтерес до математики в учнів з різними здібностями/ Л.І. Кондратьєва// Обдарована дитина. – 2007. - №5. – С. 42-47.
3. Куцінко О.Г. Як правильно навчити «неправильну» дитину/ О.Г. Куцінко// Економіка в школах України. – 2010. - №9. – С.4-5.
4. Куцінко О.Г. Як правильно навчити «неправильну» дитину/ О.Г. Куцінко// Економіка в школах України. – 2010. - №10. – С.2-4.
5. Невский И.А. Трудный успех: Из опыта работы / И.А.Невский. – М.: Просвещение, 1981. – 128с.
6. Сапачова Т.Г. Виховання соціально адаптованої економічно компетентної особистості на уроках математики/ Т.Г.Сапачова// Математика в школах України. – 2013. - №32 (листопад). – С.2-5.
7. Фаніна Є. Особливості корекційної роботи психологічної служби у режимі школи повного дня/ Є. Фаніна// Рідна школа. – 2007. - №10. – С.56-63

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ОВОЛОДІННЯ МЕХАНІЗМОМ ЧИТАННЯ МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ

*Суржук Тетяна Борисівна,
к.пед.н., доцент, кафедра теорії та методик початкового навчання,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Постановка проблеми. Одним із найважливіших умінь сучасної людини є вміння читати. Читання – важливий компонент у всебічному розвитку особистості, яка формується. Учні початкової школи поступово оволодівають синтетичним читанням, для якого характерне злиття техніки читання і розуміння. Учні, в яких недостатньо сформована навичка читання, будуть відставати не тільки в навчанні, але й в особистісному розвитку. У створенні сприятливих умов для творчого зростання дитини особливо актуальною стає проблема індивідуально-диференційованого навчання. За умов методично правильно поставленого навчання кожний учень зможе наочно побачити досягнення росту в умінні читати.

З М І С Т

ПЕРЕДМОВА	3
СЕКЦІЯ 1:	
"ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК"	
<i>Бричок Борис Павлович</i>	
ПОЧАТКОВА ШКОЛА: ПОШУКИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	4
<i>Бричок Світлана Борисівна</i>	
ТОЛЕРАНТНІСТЬ У ПРОФЕСІОГРАМІ ПЕДАГОГА (У КОНТЕКСТІ ІДЕЙ В.СУХОМЛИНСЬКОГО)	6
<i>Гудовсек Оксана Анатоліївна</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ЗАКЛАДАХ ЕСТЕТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ В УКРАЇНІ (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТ.)	8
<i>Яковичина Тетяна В'ячеславівна</i>	
ПЕДАГОГІЧНА КРЕАТИВНІСТЬ: СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА	10
<i>Катеринюк Вікторія Іванівна</i>	
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МАЛИХ ГРУП І УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТНИМИ СИТУАЦІЯМИ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ	12
<i>Невелічук Лариса Петрівна</i>	
ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ ЯК НАУКА І ЯК НАВЧАЛЬНИЙ ПРЕДМЕТ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	14
<i>Невелічук Лариса Петрівна, Гисюк Наталія Володимирівна, Грибчук Світлана Миколаївна</i>	
УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	16
<i>Онопрійчук Марина Олександрівна</i>	
АКМЕОЛОГІЯ – ІННОВАЦІЙНИЙ АКЦЕНТ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	18
<i>Беднарська Аліна Андріївна</i>	
ПРОБЛЕМИ ЕСТЕТИЧНОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО	20
<i>Буга Лідія Миколаївна</i>	
ГУМАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	22
<i>Вишківська Ганна Михайлівна</i>	
ПРОФЕСІЙНІ ЦІННОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ВИМІР	23
<i>Вінічук Тетяна Вікторівна</i>	
РОЗВИТОК НОВАТОРСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	25
<i>Вознюк Марія Олександрівна</i>	
ОРГАНІЗАЦІЯ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОМУ ЗАКЛАДІ	26
<i>Дем'янчук Марія Володимирівна</i>	
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ	28
<i>Єрмейчук Вероніка Іванівна</i>	
СТАН ДОСЛІДЖЕНОСТІ ПРОБЛЕМИ «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	30
<i>Жукова Юлія Павлівна</i>	
АРТПЕДАГОГІКА В СИСТЕМІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	32
<i>Зінченко Анастасія Володимирівна</i>	
ПРИНЦИПИ ГУМАНІЗМУ В ПЕДАГОГІЧНІЙ СИСТЕМІ А.С.МАКАРЕНКА І В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО	33
<i>Касіячук Людмила Михайлівна</i>	
КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ «ПРОСВІТИ»	35
<i>Кличко Анастасія Олексіївна</i>	
НАЦІОНАЛЬНА ГІДНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	36
<i>Колаковська Тетяна Степанівна</i>	
СУТНІСТЬ ТА СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОПЕДАГОГІКИ	38
<i>Кондратюк Катерина Станіславівна</i>	
ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	40
<i>Курсик Тетяна Петрівна</i>	
РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ НОВИХ ШКІЛ	43
<i>Луцишина Олеся Іванівна</i>	
ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	44
<i>Максимюк Олена Костянтинівна</i>	
МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ З ОДНІЄЮ ЗМІННОЮ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	46
<i>Масло Олена Сергіївна</i>	
КРЕАТИВНІСТЬ ЯК РИСА ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	47

<i>Мацько Оксана Володимирівна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	49
<i>Одейчук Віта Миколаївна</i>	ЕЛЕМЕНТИ АКТОРСЬКОЇ І РЕЖИСЕРСЬКОЇ ТЕХНІКИ В ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	51
<i>Осипчук Лілія Віталіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	52
<i>Павлюк Світлана Миколаївна</i>	ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	54
<i>Парфенюк Оксана Василівна</i>	РЕФОРМАТОРСЬКА ПЕДАГОГІКА ЗАРУБІЖЖЯ КІН. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТОЛІТТЯ	56
<i>Пилипчук Ольга Ігорівна</i>	ДО ПРОБЛЕМИ ЗМІСТУ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА	58
<i>Плаксіна Надія Володимирівна</i>	РОЗВИТОК МОВЛЕННСВИХ УМІНЬ НА ОСНОВІ ТЕКСТУ	59
<i>Плевако Іванна Михайлівна</i>	РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	61
<i>Полухович Марія Іванівна</i>	ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	62
<i>Полухович Наталія Миколаївна</i>	СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПОНЯТТЯ „ВАЖКОВИХОВУВАНІСТЬ”: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	64
<i>Пташук Оксана Андріївна</i>	ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	66
<i>Радовинчик Оксана Вікторівна</i>	ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН	67
<i>Семещук Олена Володимирівна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	ПЕДАГОГІЧНА ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ БАЙКИ ЯК ЛІТЕРАТУРНОГО ЖАНРУ	69
<i>Скопецька Людмила Олександрівна</i>	ГЕНЕЗА СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ПОЛКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ	71
<i>Стрільчук Наталія Олександрівна</i>	ВМІННЯ ВЧИТИСЬ І ЙОГО ВІДОБРАЖЕННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	73
<i>Тимощук Яна Олександрівна</i>	СКЛАДНИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НАПРИКІНЦІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	74

СЕКЦІЯ 2

**"ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ
НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ"**

<i>Гринькова Надія Михайлівна, Конончук Дарія Віталіївна</i>	СУЧАСНИЙ СТАН ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ПРИРОДИ	77
<i>Давнюк Світлана Володимирівна, Шевчук Ірина Олександрівна</i>	РОЗВИТОК МОВЛЕННЄВОГО ЕТИКЕТУ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	78
<i>Іскра Лілія Віталіївна</i>	ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ФОРМУВАННІ МИРОТВОРЧИХ ПОГЛЯДІВ ШКОЛЯРІВ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	80
<i>Мищенко Оксана Миколаївна</i>	ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ	81
<i>Захарчук Зоя Олександрівна</i>	ЗАВДАННЯ ДЛЯ НАВЧАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ОПРАЦЮВАННЯ ПАРТИТУРИ ВИРАЗНОГО ЧИТАННЯ (2 КЛАС)	83
<i>Іванова Лідія Іванівна</i>	АНАЛІЗ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЛОГІЧНОГО ТА ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	87
<i>Сілкова Ельвіра Орестівна, Ковальчук Руслана Олегівна</i>	ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНО ДЕЗАДАПТОВАНИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	88
<i>Суржук Тетяна Борисівна</i>	ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ОВОЛОДІННЯ МЕХАНІЗМОМ ЧИТАННЯ МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	90
<i>Ткачук Ольга Сергіївна</i>	РОЗВИТОК ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНОГО СПРИЙНЯТТЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	93
<i>Шевців Зоя Михайлівна</i>	ВИЗНАЧЕННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ ЗАГАЛЬНОГО ТИПУ	95
<i>Шутяк Володимир Георгійович</i>	ОСОБЛИВОСТІ УРОКІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХ ПРОВЕДЕННЯ	96
<i>Андросюк Ірина Вадимівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З ОБДАРОВАНИМИ УЧНЯМИ	98
<i>Борова Валентина Євгенівна</i>	ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД ДО ПЕДАГОГІЧНОГО КОРИГУВАННЯ ЗВУКОВОЇ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	100
<i>Гаврилюк Віра Володимирівна</i>	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	101
<i>Приходько Лариса Миколаївна</i>	ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗНАТЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ	103
<i>Раджабова Тетяна Миколаївна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМОСВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	104
<i>Стецюк Марія Ярославівна</i>	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ НОВІТНІХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ	106
<i>Білоус Тетяна Миколаївна</i>	ЛІНГВОДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ПРИКМЕТНИКА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	109
<i>Ващишина Поліна Михайлівна</i>	МЕТОДИКА РОБОТИ НАД ПЕРЕКАЗАМИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	111
<i>Велічко Іванна Юріївна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	113
<i>Гарачай Юлія Романівна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ ГРИ ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ІНТЕРЕСУ ДО БІОГРАФІЇ ПИСЬМЕННИКА У КОНТЕКСТІ УРОКУ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ	115
<i>Глівчук Людмила Вячеславівна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ У ПРОЦЕСІ ОПРАЦЮВАННЯ ЧАСТИН МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	116

<i>Гончарук Оксана Андріївна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРАВИЛЬНОЇ ДИКЦІЇ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	119
<i>Грицевич Марія Володимирівна</i>	УМІННЯ ПРАЦЮВАТИ З КНИГОЮ – ОЗНАКА КУЛЬТУРИ НАВЧАННЯ	121
<i>Довгалець Наталія Євгенівна</i>	СИТУАТИВНІ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ	122
<i>Довгалюк Любов Сергіївна</i>	ЗНАЧЕННЯ НАРОДОЗНАВЧИХ ТЕКСТІВ У СТАНОВЛЕННІ ДИТЯЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	124
<i>Ільчук Надія Дмитрівна</i>	ОРФОГРАФІЧНІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ НАВИЧОК ГРАМОТНОГО ПИСЬМА МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	125
<i>Карпінська Валентина Володимирівна</i>	ТЕХНОЛОГІЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОЦІ ЧИТАННЯ	127
<i>Кухарчук Наталія Олександрівна</i>	ВИДИ ПЕРЕКАЗІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В 3-4 КЛАСАХ	128
<i>Лац Лілія Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	130
<i>Ліхван Інна Іванівна</i>	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНОГО МАТЕРІАЛУ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	131
<i>Левчук Тетяна Вікторівна</i>	СИТУАТИВНІ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	133
<i>Лесковець Анжела Федорівна</i>	МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	135
<i>Любчик Іванна Сергіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ВСТАНОВЛЮВАТИ ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВІ ЗВ'ЯЗКИ У ПРОЦЕСІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ	137
<i>Майборода Ірина Василівна</i>	МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ	140
<i>Мартинюк Юлія Вікторівна</i>	МЕТОДИКА ПОЧАТКОВОГО ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ПРОСТОЮ ЗАДАЧЕЮ ТА ЇЇ СТРУКТУРОЮ (НА ПРИКЛАДІ ЗАДАЧ НА ФОРМУВАННЯ ДІЙ ДОДАВАННЯ І ВІДНІМАННЯ)	142
<i>Мельник Марія Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	143
<i>Мечик Світлана Іванівна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ДЕРЕВОВИДНИХ СХЕМ ЯК ІЛЮСТРАЦІЙ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ	145
<i>Назарчук Галина Анатоліївна</i>	РОЗВИТОК УЯВИ І ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
<i>Нікитчук Алла Олегівна</i>	РОЛЬОВІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ	150
<i>Ніколюк Наталія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ ПРО ТВАРИН НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА	152
<i>Павлюк Тетяна Вікторівна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ (НА МАТЕРІАЛІ ВИВЧЕННЯ ІМЕННИКА)	154
<i>Радкевич Наталія Василівна</i>	ІНТЕГРАЦІЯ ВЕРБАЛЬНИХ ТА ВІЗУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	155
<i>Савчук Лілія Борисівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ САМОКОНТРОЛЮ У СИСТЕМІ РОЗВИВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ	157
<i>Сенишин Ірина Романівна</i>	ФОРМУВАННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	158
<i>Сілкова Ельвіра Орестівна, Рижка Тетяна Сергіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	161
<i>Суходол Юлія Миколаївна</i>	МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПЕРЕВІРКИ ТА ОЦІНКИ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК УЧНІВ З МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	163
<i>Романович Тетяна Федорівна</i>	ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ “МОВА І МОВЛЕННЯ”	165

<i>Самоірова Анна Анатоліївна</i>	ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	167
<i>Серафим Катерина Ігорівна</i>	СПЕЦИФІКА УРОКІВ РІДНОЇ МОВИ НЕТРАДИЦІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	168
<i>Стасюк Катерина Миколаївна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ	170
<i>Троневиц Катерина Валеріївна</i>	ПОЗАУРОЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ВИХОВАННІ ГРОМАДЯНСЬКОСТІ УЧНІВ	172
<i>Трубнікова Юлія Олексіївна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ ДОСТУПНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	173
<i>Сілкова Ельвіра Орестівна, Філик Людмила Ігорівна</i>	СПРЯМОВАНІСТЬ СИСТЕМИ ВПРАВ ПІДРУЧНИКІВ З МАТЕМАТИКИ ДЛЯ 1-4 КЛАСІВ НА САМОВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	175
<i>Царук Ольга Вікторівна</i>	МЕТОДИЧНІ ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	177
<i>Царук Юлія Михайлівна</i>	ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	179
<i>Целковська Любов Костянтинівна</i>	ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОГО ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	181
<i>Шафранська Марія Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ПРО ЛЮДИНУ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА	183
<i>Яриш Оксана Ігорівна</i>	ПРИЧИНИ ОРФОГРАФІЧНИХ ПОМИЛОК У ПИСЬМОВИХ РОБОТАХ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	184
<i>Яськів Ольга Вікторівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НАОЧНОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	186
<i>Іверук Оксана Петрівна</i>	2 КЛАС. УРОК МАТЕМАТИКИ. ТЕМА: ВИРАЗИ З ДУЖКАМИ. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ДІЙ У ВИРАЗАХ, ЩО МІСТЯТЬ ДУЖКИ. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СКЛАДЕНИХ ЗАДАЧ. РОЗПІЗНАВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ФІГУР	188
<i>Климюк Олена Володимирівна</i>	КОНСПЕКТ УРОКУ ПИСЬМА У 1 КЛАСІ. ТЕМА: АНАЛІЗ СКЛАДОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ ВЕЛИКОЇ БУКВИ Н. ПИСЬМО ВЕЛИКОЇ БУКВИ Н. ПИСЬМО СКЛАДІВ, СЛІВ, РЕЧЕНЬ З ВЕЛИКОЮ БУКВОЮ Н. ЗАКРІПЛЕННЯ ВИВЧЕНИХ БУКВ. ДИКТАНТ КОРОТКИХ СЛІВ	190
<i>Кривко Валентина Григорівна, Грицюта Олена Анатоліївна</i>	КОНСПЕКТ УРОКУ У 1 КЛАСІ ТЕМА: ПЕРШИЙ РАЗ У ПЕРШИЙ КЛАС	193
<i>Мосійчук Галина Анатоліївна</i>	ТЕМА: ОХОРОНА ПРИРОДИ В УКРАЇНІ. РІДКІСНА ФЛОРА І ФАУНА РІВНЕНЩИНИ	195
<i>Тимошенко Оксана Анатоліївна</i>	ВИХОВНА ГОДИНА. 4 КЛАС. ТЕМА: ПОВАЖАЙ СВОЮ І ЧУЖУ ПРАЦЮ	198
<i>Тишина Вікторія Вікторівна</i>	ІНДИВІДУАЛЬНО-ГРУПОВЕ ЗАНЯТТЯ "ВИВЧАЄМО УКРАЇНСЬКУ МОВУ"	200

СЕКЦІЯ 3

**"СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ"**

<i>Колупасєва Тетяна Євстафіївна</i>	ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ SMART-ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛІВ _____	204
<i>Боровець Олена Віталіївна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ІДЕЙ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГА _____	205
<i>Веремчук Алла Петрівна</i>	ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ _____	207
<i>Гетманчук Надія Олексіївна</i>	ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	209
<i>Грицай Наталія Богданівна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ІННОВАЦІЙНОЇ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ _____	211
<i>Красовська Ольга Олександрівна</i>	ШЛЯХИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІННОВАТИКИ ДО ПРОЦЕСУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ _____	213
<i>Миськова Наталія Миколаївна</i>	ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ МАТЕМАТИКИ _____	215
<i>Усач Лариса Володимирівна</i>	ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НАЦІОНАЛЬНО-ЗОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	217
<i>Шевчук Тамара Борисівна</i>	РЕЗЕРВИ УДОСКОНАЛЕННЯ КУЛЬТУРИ УСНОГО ТА ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ _____	220
<i>Адамів Юлія Олегівна</i>	ГОТОВНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ _____	222
<i>Биндюкова Світлана Віталіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ _____	224
<i>Гончарук Оксана Вікторівна</i>	ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕТНОВИХОВНОГО ПРОСТОРУ В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ _____	226
<i>Корпан Інна Володимирівна</i>	ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ОБДАРОВАНOSTІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	228
<i>Марієн Юлія Сергіївна</i>	ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	230
<i>Потапчук Тетяна Миколаївна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВОГО НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	231
<i>Рарок Маргарита Ростиславівна</i>	ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ _____	233
<i>Синюк Мирослава Вікторівна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ _____	235
<i>Сінокоп Олена Василівна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ _____	236

Наукове видання

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

Матеріали науково-практичної Інтернет-конференції
"Сучасний вчитель початкових класів:
традиції та інновації"

23-24 грудня 2014 року
м.Рівне

Відповідальна за випуск – Колупаєва Т.Є.

Комп'ютерна верстка – Соловей Л.М.

Формат 60x84/8 . Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Ум. друк. арк.. 28,6. Тираж 100 прим.

Видавець О.Зень

Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.
пр. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;
тел. 0-362-24-45-09; 0-67-364-07-27;
olegzen@ukr.net

Видруковано: Кафедра педагогіки початкової освіти РДГУ
вул. Остафова, 31, каб. 02, м. Рівне, 33000
тел. 0-362-62-00-84